

та полѣзное; таковыи ненавѣстницы са Окаан-
нѣйшіи Человѣцы въ Свѣтѣ. Сѣ, искъшáвайте
сердца вáша! Пытáйте саміи себѣ: Завидвамъ ли
áзъ на Дрúги, когда Онѣ краснѣ дрехѣ иматъ,
нежели áзъ що нѣмамъ? не ѣ ли ми протѣвно,
когда благополучіе нѣкое ги постѣгне, илѣ ко-
гда Стáрїи помного почѣтатъ и лóбатъ, неже-
ли менѣ? илѣ сáмъ мóже быти и склóненъ, да
имъ предадемъ нѣкое безчѣстно и поругáтелно
имá? Ахъ, когда бы това тáко было — то бы
были почти на пѣти, да быдеме зли и непотрѣб-
ны Человѣцы! Чáда, тѣм са пѣпки зависти! Не
Остáвайте ги да сá развѣятъ! А това ще на-
правите, ако всегда въ пáмати бы держáли,
гдѣ и въ какво плачевно состоáніе найпóслѣ во-
ди завѣсть Человѣка. Завѣстливый достó-
инъ ѣ, Брáта своѣго да продадѣ, и Сѣтцѣ таковѣ
жáлость да пренесѣ, когá ще го въ грóбъ да свали!

34. ІОСИФЪ ВЪ ПЕНТВѢРІВВОМЪ ДОМѢ.

Кой ѣ Боговоазлѣвъ, мѣдръ, вѣренъ и
чѣстенъ, той нѣка не сá кой, ако трѣбъва и
Сѣтчество своѣ да Остáви, и въ стрáнны пре-
дѣлы да иде. Всекаде ѣ съ нимъ Бóгъ, всекаде
намѣрва онъ добры Человѣки. Исмаилтáне до-
вѣдоха Іосифа въ Вѣгѣпетъ, и звѣдоха го на тор-